

Hansen spørger mig, om jeg vil vise andre Udveje, siger jeg: Deres Videlyst er efterhaanden for stor; den Maade, hvorpaa man har behandlet dette Spørgsmaal ved altid at udbede sig Forslag fra andre og ved dernæst, naar andre er gaaet ind i Forslagets Vej for at søge at tilvejebringe en Forhandling, at tilvejebringe en politisk Situation, hvorved det hele fra at være et sagligt Spørgsmaal styrter ned i den politiske Afgrund, hvori de to Partier for Øjeblikket befinder sig — hele den Fremgangsmaade medfører, at der ikke er noget opmuntrende i at give de Herrer en ny Anvisning, efter at de har benyttet de tidligere saa daarligt, som de har gjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det var jo ganske let at nøjes med at sige, at min Videlyst var for stor, men det ærede Medlem har altsaa ikke kunnet anwise nogen anden Vej. Jeg slaar fast, at det ærede Medlem har sagt, at Importregulering er umulig, naar Venstre er imod — og jeg har sagt, at Venstres Stilling er den samme efter som for Valget — og det ærede Medlem har ikke villet tage Ansvar for at gennemføre en saadan Ordning, uden at alle fire Partier var enige. Det ærede Medlem anviser ingen som helst anden Vej. Maa jeg saa bede om, at vi for Fremtiden bliver fri for al den Kritik; thi efter det, her er forefaldet, har det ærede Medlem ingen Vej at anwise for at raade Bod paa Krisen. Jeg takker det ærede Medlem for den Aabenhed, hvormed han har erklæret sig paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den Opfattelse af Importreguleringen, som det ærede Medlem Hr. Rode nu har, havde det ærede Medlem aldeles ikke, da Importreguleringsloven var til første Behandling i August Maaned. Da var det ærede Medlem ganske klar paa og indledede sin Tale med at fremhæve, at den Lov var paatvunget Venstre af de Konservative, det var en gensidig Afpresning: Venstre havde afpresset de Konservative Militærforliget, og til Gengæld havde de Konservative afpresset Venstre Importreguleringen. Det var det ærede Medlem ganske klar paa den Gang. Men samtidig

hævdede det ærede Medlem, at hvis det viste sig, at Importreguleringen var en farbar Vej, saa kunde han meget godt tænke sig, ikke alene at man lod disse Importreguleringsforanstaltninger vedvare, saa længe den abnorme Situation varede, men ogsaa at man gik videre til andre nødstedte Industrier. Han hævdede udtrykkelig, at det var den Vej, man burde gaa, og at den Vej, der blev anvist, saafremt der skulde gaas videre med Værneforanstaltninger da at søge disse paa Toldloven, var en Blindgade, som de Radikale maatte modsætte sig, medens man meget vel kunde tænke sig at gaa videre med Importregulering. Den Opfattelse, det ærede Medlem nu gør gældende, og som han allerede gjorde gældende i Oktober, har han faaet langt, om jeg saa maa sige, post festum. Jeg synes, man faar et levende Indtryk af, at det mindre er erhvervspolitiske Hensyn, der ligger til Grund for den Opfattelse, end partimæssigt taktiske.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg har tidligere ved at dokumentere af Rigsdagstidende paavist, hvornaar jeg første Gang har udtalt dette i en Situation, som ikke havde den fjerneste Lighed med denne. Jeg har udtrykkelig paavist som min Opfattelse, hvad der var den nødvendige Betingelse for at komme til virkelig at gaa den Vej. Det er rigtigt, at jeg allerede i August opfattede den Politik, som foregik de to Regeringspartier imellem, saaledes, som jeg nu skildrede den. Det var en Afpresningspolitik, og den har haft de ulykkelige Følger. Derfor ved det ærede Medlem ogsaa, at vi fra vor Side modtog Importreguleringsforslaget med stort Forbehold. Vi var det af alle Partierne, der modtog det med størst Forbehold, og vi stillede visse Betingelser for Tilslutningen, Betingelser, som efterhaanden blev indrømmet, men som man ganske vist senere ikke har opfyldt under Udførelsen af Loven. Det er rigtigt, at jeg sagde, at det var fuldkommen inkonsekvent, at en Regering, der forelagde et Forslag, i samme Øjeblik erklærede, at det var det sidste Skridt, man vilde foretage paa den Vej, og oven i Købet samtidig sendte en Kommission ned til Svejts for at undersøge Midlerne! Det var det, jeg spottede ved den Lejlighed og betegnede som en umulig Politik. Men det viser jo ogsaa, i hvilken Grad Venstre var kommet hovedkulds, tvunget af sine